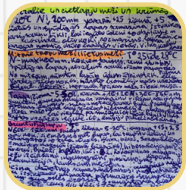
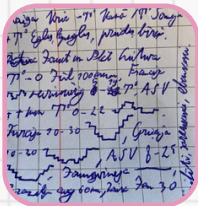

Špikeru rakstīšana kā pašrefleksijas un formatīvās vērtēšanas rīks mācību procesā

Kristīne Nagornaja

?

Kāpēc tika izvēlēta šī tēma?

Izvēlējos šo pētījumu, jo man trūka vienkārša un efektīva veida, kā vienlaikus panākt, lai skolēni formatīvi novērtētu savas zināšanas, aktīvi atsvaidzinātu atmiņā iepriekšējās stundas tēmu un nostiprinātu izpratni. Špikera rakstīšana uz 3x3 cm, apspriežoties ar klasesbiedriem, kalpoja kā daudzpusīgs risinājums, kas apvienoja pašrefleksiju, zināšanu kopsavilkumu un formatīvu vērtēšanu gan skolēniem, gan man.

Teorija

Konstruktīvisms un aktīvā mācīšanās: Rakstot špikeri, skolēni ne tikai atceras informāciju, bet arī strukturē un sintezē to.

Sadarbība ar klasesbiedriem veicina dziļāku izpratni.

Kognitīvā slodze un "chunking" (informācijas grupēšana): 3x3 cm formāts liek apzināti koncentrēties uz būtiskāko.

Pašregulēta mācīšanās: Skolēniem jāplāno, jāizvērtē un jāizlemj, ko likt špikerī, kas attīsta metakognitīvās prasmes.

Informācijas atsaukšana = nostiprināti neironu savienojumi = uzlabota ilgtermiņa atmiņa.

Pašnovērtēšanas rīks, kurā skolēni pašidentificē, ko viņi zina un kas vēl jāuzzina.

Motivācija: neparasts formāts un sadarbība var palielināt iekšējo motivāciju.

Pētījuma gaita

Vienā no stundām skolēniem tika paziņots, ka viņi varēs sagatavot špikeri par apgūto tēmu, ko rakstīs nākamās stundas sākumā. Es izskaidroju, ka špikeris netiks rakstīts uzreiz stundas beigās, bet gan nākamās stundas sākumā, lai dotu viņiem laiku pārdomāt un apzināti strukturēt informāciju, ko iekļaut špikerī. Šāda pieeja tika izvēlēta, lai veicinātu apzinātu plānošanu un dziļāku tēmas izpratni.

Nākamās stundas sākumā skolēniem tika dots uzdevums uzrakstīt špikeri uz 3x3 cm papīra, piešķirot tam 5 minūtes no stundas laika. Viņiem bija atļauts apspriesties ar klasesbiedriem, lai kopīgi izņemtu, kādu informāciju iekļaut, tādējādi veicinot sadarbību un refleksiju par apgūto materiālu.

Pabeidzot špikeri, katrs skolēns ievietoja to savā individuālajā traucīnā, kas tika novietots kabineta skapī. Šāda sistēma nodrošināja špikeru drošu uzglabāšanu un organizētu pieeju, lai tos varētu izmantot vēlāk.

Pārbaudes darba dienā skolēni paņēma savus traucīņus no skapja un nejauši izvilka vienu špikeri, ko izmantot kā palīgīdzekli. Nejauša izvēle tika ieviesta, lai motivētu skolēnus mācīties visas tēmas, jo viņi nezināja, kuru špikeri iegūs, tādējādi novēršot iespēju koncentrēties tikai uz vienu konkrētu špikeri.

Rezultāti

No 28 skolēniem 22 piedalījās špikeru rakstīšanā, savukārt 6 atteicās, pamatojot to ar dažādiem iemesliem, piemēram, pārliecību par savām zināšanām vai nevēlēšanos izmantot špikerus. Aptaujas dati liecina, ka 87% skolēnu atbalstīja špikeru rakstīšanas prakses turpināšanu, 65,2% atzīmēja, ka špikeri palīdzēja atsvaidzināt atmiņā stundas tēmu, bet 52,5% norādīja, ka tie snieguši atbalstu pārbaudes darbā. Skolēnu atsauksmes atklāja, ka špikeru sagatavošana veicināja informācijas apguvi un strukturēšanu, daļai nedaudz uzlabojot pārbaudes darba rezultātus, lai gan vairāki skolēni izvēlējās paļauties uz savām zināšanām, špikeri neizmantojot.

Uzdevumi tālākai darbībai

Lai iesaistītu skeptiski noskaņotos skolēnus, tiks izpētīti viņu atteikšanās iemesli un piedāvātas pielāgotas uzdevuma formas. Tā kā špikeru rakstīšana klasē aizņēma pārāk daudz laika, turpmāk to atļaus darīt mājās. Skolēniem tiks mācīts, kā efektīvi strukturēt un rakstīt špikerus, demonstrējot kodoilgas informācijas apkopošanas paņēmienus.

Secinājumi

Špikeru rakstīšana veicināja aktīvu zināšanu atkārtošānu un strukturēšanu, ko apstiprināja 65,2% skolēnu, kuri atzina, ka tas palīdzēja atsvaidzināt atmiņā stundas tēmu.

Process kalpoja kā pašrefleksijas un formatīvās vērtēšanas rīks.

Aptaujas rezultāti, kuros 87% skolēnu atbalstīja šādas prakses turpināšanu, norāda uz to, ka šāds uzdevums skolēniem liekas pievilcīgs un vērtīgs.

Daļai skolēnu lielāku labumu deva pats sagatavošanās process, nevis špikera izmantošana.